RESUM REPORTATGE FOTOGRÀFIC - AE Talaia

NOTA IMPORTANT: Substituïu les **xxx** pels continguts corresponents. Aquest document, un cop emplenat, l'heu de gravar en el mateix CD on hi hagi les fotos amb la màxima definició. Entregueu el CD a un responsable de l'Arxiu-Biblioteca i quedarà arxivat com originals.

Data en què es varen realitzar les fotografies:

Si no es coneix exactament la data, s'anotarà l'any i s'emplenarà amb 00 les dades que es desconeguin.

Any: 2012 **Mes:** 04 **Dia:** 00

Títol del reportatge:

Masies de Canyelles, abans i avui a Canyelles i masies. Fotografies i Explicacions

Quantitat de fotografies del reportatge:

Cada reportatge convé que tingui, el mínim de fotografies possible, només les més significatives, amb un **nombre màxim** de **25** (màxima definició). Si un reportatge té més de 25 imatges, la persona responsable ho haurà de justificar a l'espai previst al peu d'aquest document.

43

Numeració de les imatges, descripció breu (i autoria si cal):

Per a la cerca de fotografies convé que hi apareguin els noms de llocs, edificis, monuments o indrets més importants, persones que hi surten, etc., però amb brevetat i concisió. A la columna de la dreta cal escriure-hi les inicials dels autors només en el cas que hi hagi més d'un autor. Si totes les fotos són del mateix autor, no cal emplenar-la.

01	**Canyelles, 1965** Desconeixem de quan existeix el poble de Canyelles, però del terme ja se'n parla l'any 992.El mil·lenari del poble es va celebrar l'any 1992. El 1148 hi havia una persona que es deia Arnau de Canyelles, és a dir, que era fill d'aquest lloc. Aquest Arnau era frare del Sant Sepulcre, capella situada prop de Sant Miquel d'Olèrdola. Aleshores, Canyelles era part del gran terme del castell d'Olèrdola, del qual se'n va independitzar quan es va crear la parròquia de Santa Magdalena, l'any 1627. Però l'església ja existia molt abans, com a mínim des del 1388.	XXX
02	Canyelles, castell, 1994	XXX
03	Canyelles, interior castell, 1994	XXX
04	Canyelles, torre castell, 1966	XXX
05	**El castell de Canyelles, 1966** Es creu que el castell fou construït en el segle XIV, però no surt documentat fins a l'any 1478, quan era propietat de Francí Terrer, cavaller tarragoní que allotjà el rei Joan II en trobar-se de sobte malalt quan era de cacera per la rodalia. Més que una obra de caràcter militar, el castell de Canyelles fou una gran mansió on encara es conserven vestigis de la seva anterior magnitud, destacant la torre circular que surt d'una muralla emmerletada i una altra edificació de planta circular que, junt amb les grandioses arcades de l'interior. Els merlets són els prismes d'obra que s'alcen damunt la muralla, que deixen entre l'un i l'altre un espai per on es podia guaitar i fer front a l'enemic que atacava. Les sageteres són obertures molt estretes per on es podien tirar sagetes o fletxes sense que et veiés l'atacant. Un dels últims barons o senyors de Canyelles va restaurar el castell i	XXX

	l'església, l'any 1858. En aquell temps, els barons tenien terres d'horta i casa a La Geltrú, a la plaça del Baró número 1, que des de l'any 1944 es diu plaça del Sagrat Cor.	
06	El Casal, 2000	XXX
07	**Cal Català, 1968** La masia està situada en el camí de cal Muntaner, que pel fondo de les Alzines va al puig de l'Àliga. Cal Català, era propietat de l'Antonet Boquera de Vilanova i més tard va ser-ho del seu gendre Rafel Mestres. És una gran masia restaurada encarada a llevant i amb teulada de dos vessants damunt la façana, on s'hi veu una portalada de punt rodó. També tingué popularment el nom de cal Miquel de les Dones, per haver-hi viscut un home molt faldiller.	XXX
08	**Cal Codina, 1965** Era una masia situada prop de la carretera antiga de Canyelles a Vilanova just quan comença el terme municipal de Vilanova i la Geltrú. La masia apareix ja al Nomenclàtor 1860. Tenia contraforts i teulada a dos vents. Va ser abandonada després de la guerra civil i s'anà enrunant. Avui està pràcticament en ruïnes i és dins la urbanització Selva de las Maravillas. Davant mateix, al peu del camí hi havia una fita amb les lletres J. F., o sigui de can Ferrer de Llacunalba perquè allà comencen les propietats de can Ferrer.	XXX
09	El Corral Nou, 1965	XXX
10	**El Corral Nou, 1999** També conegut pel Corral Nou de cal Ferrer, està situat al costat de l'antic camí de Vilanova a Canyelles pel mas de l'Artís. Sempre propietat de Llacunalba, "la Casa Nova" ja existia a l'any 1622. Els Ferrer ho van vendre Francesc Mestres de cal Déus, que el va reconstruir el 1958. Els nous masovers, cap a l'any 1965 van anar al poble quan els terrenys es van convertir en la urbanització "Las Palmeras". Els nous propietaris van tirar a terra part de l'edifici per fer-hi noves dependències i un bar.	XXX
11	**Cal Déus, 1968** És una vella masia situada a l'extrem de ponent de la urbanització les Palmeres, al peu del camí que de Canyelles anava a Castellet travessant la serra de l'Àliga pel coll de cal Déus, camí que avui, en bona part, és l'avinguda de Catalunya. La casa, restaurada el 1971, està encarada a migdia i consta de tres cossos, on el del mig té teulada de dos vessants, mentre que els altres només una. El seu nom procedeix del cognom dels seus antics propietaris, Josep Déus el 1739 i Joan Déus l'any 1818. Als Mestres els posaren "Déus" de renom.	XXX
12	Cal Domingo, 1979	XXX
13	**Cal Domingo de Costes, 1994** Masia situada en la part nord del municipi, vora la Cogullada, a tocar el Parc Comarcal d'Olèrdola i sota les Costes de Canyelles de la serra de	XXX

	l'Àliga. És una gran masia encarada a migdia que disposa de diverses dependències. L'edifici principal és de planta i pis cobert de teulada de dos vessants amb dos nivells diferents vers els costats laterals. No lluny de la casa tenen un forn de calç, ja que la pagesia d'aleshores necessitava altres activitats per a poder viure. Havia estat propietat dels Ferrer "Faló" del carrer Major de Canyelles.	
14	**Cal Dori, 1965** Ja fa uns anys és el restaurant "La Masia de Canyelles", centre de la urbanització Califòrnia. Des de què es va fer la fotografia, l'edifici ha canviat molt d'aspecte. Abans eren dues cases juntes i ara un gran casal ple de sales menjador. Antigament, era una masia pagesa i ramadera documentada des de l'any 1303 amb el nom de mas de Caldòria o mas de Caldori, en una sola paraula, reducció del cognom Casaldòria. A partir de l'any 1860 ja va dir-se cal Dori. I ara, ni aquest nom. Això si, ens queda el nou Parc de Can Dori.	XXX
15	Ferrer de Llacunalba, 1965	XXX
16	Ferrer de Llacunalba, 1965b	XXX
17	Ferrer de Llacunalba, 1972	XXX
18	Ferrer de Llacunalba, 1972b	XXX
19	Ferrer de Llacunalba, 1997	XXX
20	**Cal Ferrer de Llacunalba, 2011** Veritable caseriu situat en el vell camí ramader i moliner de Cubelles i de Vilanova a Canyelles, que porta el nom de la propera mil·lenària font. La masia de cal Ferrer, modernament restaurada, és un conjunt d'edificacions de parets blanques amb coberta de teula que formen un recinte tancat. En el segle XVI va pertànyer als Pometa o Palmeta i, després, als Ferrer (segle XVIII), que hi van viure fins a mitjans del segle XX. Llavors, van vendre les terres de la urbanització al Mestres de cal Déus, promotor de Vilanova i la Geltrú.	XXX
21	La Font, 1994	XXX
22	Cal Fort, 1979	XXX
23	Cal Fort, 1979 (2)	XXX
24	**Cal Fort, 1979** Masia situada a ponent del poble, sota les Costes de Canyelles de la serra de l'Àliga, està orientada a migdia. Disposa de teulada a dues vessants sobre la façana, amb finestres petites i escasses. Fou propietat dels Fort diverses generacions. L'any 1860 ja era coneguda per "can Fort". Després, amb el cognom Ferrer, un dels hereus es va casar amb una filla de cal Simó. Altre fill, Pau Ferrer, tenia la hisenda de la veïna masia de cal Domingo de Costes. Pau es va quedar l'heretat del pare i, el segon, cal Fort de la mare.	XXX
25	**La Ginesta, 2005** Casa situada a ponent del poble, sota les Costes de Canyelles i de la penya de l'Escofet, en el camí de la font del Bosc.	XXX

	La Ginesta és una casa moderna sense gaire història. Les terres són de la vella hisenda del mas Rossell. Els seus propietaris diuen que abans era una casa coneguda per cal Cuéllar, que la van comprar l'any 2001, la van construir de nou i l'ha van obrir el 2005. Aquesta casa nova és de Miquel Alberdi.	
26	**Cal Girabals de Baix, 1967** Masia situada al peu de la carretera de Ribes a Canyelles, que formava part d'una antiga demarcació reial coneguda per "els Girbals", documentada des del segle XIII, quan pertanyia a la parròquia d'Olèrdola. Les cases dels Girbals foren incorporades a la nova parròquia de Canyelles l'any 1627. La masia els Girabals de Baix és molt gran, amb estables, pallisses i una font. La masoveria, encarada a ponent, està separada de la casa. El 1860 és deia "Can Giravals d'abaix".	XXX
27	**Cal Girabals de Dalt, 1967** Masia que juntament amb la de Baix eren "els Girbals". Situada en un vessant de muntanya, al cim de la coma que hi ha en el camí de Canyelles, tenia teulada a dos vents, baluard, portal rodó cara a migdia, cups, estables i annexos. El 1966 estava abandonada i havia passat a la urbanització Les Amèriques. El nom Girabals és tardà. A Vilanova i la Geltrú, l'any 1757 hi vivia l'hortolà Joan Soler dit "Girabals", que procedia de l'indret canyellenc. Era l'inici d'una nissaga de terratinents de renom.	XXX
28	Font Llacunalba, 1999	XXX
29	**Font de Llacunalba, 2011** L'agregat de Llacunalba és d'origen molt antic, apareix documentat des del 992 i constitueix probablement el primer lloc poblat del terme de Canyelles. La propera masia de cal Ferrer, segles abans dels Pometa o Palmeta, adoptaren el seu nom, que significa "Llacuna blanca", ja que l'aigua que rajava de la font formava un estany blanc. Aquesta aigua havia estat canalitzada fins al poble. A partir de l'existència de la urbanització, el recinte de la font començà a deteriorar-se i actualment és un lloc abandonat. És una llàstima.	XXX
30	**El Maset, 1965** Situada al peu de la carretera a Vilanova, a la pujada cap a la Creu de Sant Joan. És una bonica casa, amb teulada a dos vessants i dependències annexes. Existia a l'any 1851. L'any 1860 ja era coneguda per "Can Maset". Un gros xiprer que fa companyia a la masia i que simbolitza hospitalitat envers els visitants va ser plantat pel pintor Joaquim Mir quan n'era propietari. Durant molts anys va ser propietat del farmacèutic vilanoví, senyor Ferrer, que va restaurar la casa. És de la senyora Antonia Torres.	XXX
31	**Cal Pauet de Cogullada, 1979** No totes les masies tenen sort de tenir-hi gent per habitant-la i aquesta n'és una d'elles. Situada en el camí de cal Domingo, els anys setanta del segle passat ja era una ruïna. Era una masia encarada a migdia i amb teulada a dos vents, que tenia una cisterna excavada a la roca i safareig. Els Ferrer de cal Domingo eren propietaris de l'enrunada masia de cal	XXX

	Pauet de Cogullada, casa documentada amb aquest nom des del segle XIX, on el 1871 hi vivia Pau Campamà Rovira, procedent de la masia olerdolana de Cogullada.	
32	**El Pinar o cal Duran, 2005** És una gran casa moderna propera a la vila, a tramuntana del nucli antic i del barri de les Quintanes. De teulat de dos vessants vers els costats, damunt la llinda de l'entrada principal hi ha una pedra de la masia antiga amb la data de 1769. La casa que veiem fou construïda damunt la vella per Francesc Mir Pujol a primeries del segle XIX, personatge que aleshores feia "la mel del Pinar" . L'any 1860 la casa portava el nom de"Can Duran". No fa molts anys, en el Pinar s'hi disposà una Casa de Colònies i Centre d'Estades i amb les dependències necessàries, inclosa una piscina. Actualment, propietat de Rosa Tilló i dels seus fills, és un Centre Tutelar de Menors de Benestar i família, amb el nom de Can Jordà.	XXX
33	**La Plana de Capellet, 1965** La Plana de Capellet és un petit pla al nord-oest del puig del Veguer, situat en la seva major part dintre de Viladellops, però que penetra una mica dintre el terme de Canyelles. Es diu que el nom es deu a una mena de cova que s'hi va anar excavant quan la gent en va anar traient terra d'escudelles. La serra de Capellet es damunt el pla del Capellet, sobre la carretera i la riera de Vilafranca. El lloc se l'esmenta ja en 1065 i dóna nom a la masia fotografiada que pertany a Olèrdola.	XXX
34	**Can Ramonet de Costes o masia de les Costes de Barrals 1968** Masia ramadera desapareguda situada sota la muntanya de l'Àliga, més enllà i a ponent de cal Déus, al capdavall de la urbanització les Palmeres i limitant amb el terme municipal de Vilanova i la Geltrú. Hi passava el camí de bast a Vilafranca. Constava de tres cossos de planta i pis encarats a migdia i de teulat amb careners paral·lels a les façanes. Tenia un pou d'aigua naixent alimentat per un degotall d'aigua. Desconeixem quina persona donava nom de Ramonet a la masia.	XXX
35	Can Rigol, 1965	XXX
36	**Can Rigol 1987** Masia ruïnosa amagada damunt i a la banda esquerra de la carretera vella de Vilanova i la Geltrú a Vilafranca, en el tram conegut per la pujada de Canyelles i s'hi accedia per l'antic camí ramader del Corral Nou a Llacunalba. Havia sigut una modesta masia de planta i pis. Portava la data de 1794. En el cantó de migdia hi havia un cup de raig i en cantó de tramuntana un altre. També tenien un forn de calç. La ruïna va quedar integrada en la urbanització "Selva de las Maravillas", avui traduïda per Selva Maravelles.	XXX
37	Cal Simó, 1968	XXX
38	Cal Simó, 1999	XXX
39	Cal Simó, 2011	XXX

40	**Cal Simó, 2011** Situada al camí de Canyelles a Castellet, aquesta bonica masia, encarada a migdia, és d'estil basilical i no fa molts anys estava tancada dintre d'un baluard que s'ha transformat en un garatge. A la façana es veu un rellotge de sol, on es llegeix: "Cal Simó, bon sol, bon vi, romaní i timó". La masia es va reformar fa poc per a convertir-se en una casa rural. Els estrangers que no fa molts anys havien comprat can Montaner, després també van adquirir cal Simó als vells propietaris, l' Antoni Calaf i familia.	XXX
41	**Masia del Veguer o cal Veguer, 1966** Són minses ruïnes d'una casa situada a migdia del puig Veguer, propera al terme de Viladellops, damunt la carretera de Ribes. Constava de dos edificis de planta quadrada que encara existien a l'any 1790. Potser eren corrals de bestiar. A més dels murs de pedra, hi havia moltes teules i totxos escampats arreu. El nom fa pensar en una propietat del veguer de Vilafranca.	XXX
42	Cal Xum, 1979	XXX
43	**Cal Xum o cases del Xum, 1979** Les cases del Xum han donat nom a la nova barriada urbanitzada de can Xum. Eren quatre cases que podien tenir de dos a tres-cents anys: ca la Turis, on hi visqué Pere Bertran (Peret Turis); can Ramon l'Esquilador; cal Guixo, la més petita de totes, també coneguda per cal Xum, nom diuen derivat del nom de les figues de moro o derivació d'un renom d'un antic habitant del lloc. La quarta era cal Xic Rei o cal Rei, la més gran de totes. A cal Rei hi havia contraforts, un forn de pa i cup enlairat.	XXX

Grup de persones:

Cas que en alguna foto aparegui un grup nombrós de persones i les vulgueu identificar, escriviu-ne els noms i cognoms en aquest espai, separats per comes. Això en facilitarà la cerca.

Xxxxx Xxxxxxxxxx, Xxxxxxx Xxxxxxxxxxx, Xxxxxxx Xxxxxxxxxxxxx, Xxxxxxxxxxxx, Xxxx Xxxxxxxxx, Xxxxxxxxx Xxxxxxxxxx, Xxxxx Xxxxx Xxxxxxxx, etc.

TAG de la secció, grup o activitat:

Cal deixar solsament el TAG o TAGS (si en correspón mes d´un) i borrar els que no facin cap referencia al motiu que estem describint. Els TAG ens ajuden a l'hora de cercar documents i fotografies per Seccions o Grups.

Cultura

Autoria de les imatges:

En entregar les fotografies, s'entén automàticament, que es fa donació de les fotografies del reportatge i de tots els drets a l'entitat Agrupació Excursionista Talaia per al seu arxiu històric, així com, l'autorització de publicar-les al web.

L'autor assumeix les responsabilitats legals que se'n poguessin derivar.

Nom i cognoms de l'autor o autors
Vicenç Carbonell Virella
Xxxxxxxxxx Xxxxxxx

Si cal, afegiu-hi més files.

Autorització de situacions especials per la persona responsable de la secció, grup, comissió de l'A.E. Talaia:

Segons el TAG que hagueu seleccionat, haurà de signar la persona responsable d'aquella secció, grup, comissió, etc., per a les situacions especials que es donin.

Nom i cognoms	TAG	Signatura
Xxxxxx Xxxxxxxxxxxx	CULTURA	

Justificació de la persona responsable (si cal):

_____

_____

A emplenar per la Comissió de l'Arxiu Biblioteca

Fotografies entregades a l'arxiu històric de l'AE Talaia en data: 20 / 03 / 2013_

Registre general i signatura: 12 / 04 / 2013_